

landschap van mijn jeugd

morgen is jouw land
een dorp onder water
de dijk wordt doorstoken
door de sasmeester van de tijd

daar ben je jong geweest,
starend over de golven:
rivier en stroom liepen
als vrienden met je mee

struweel van kruipwilg
verborg de dieren, soms
vlogen fazant of patrijs
als betrapte vrijers voor
je op – je volgde hun vlucht
zoals je omhoog keek
naar de buizerd, de rover
met zijn zwarte vlag

de dijk zal verdwijnen,
het sas gaat open: het land
staat opgeschreven ten dode

beschrijf het met al zijn bomen,
de zwier van een populier,
het bang gefluister van een berk

je hebt werk voor de boeg, vaar in
een bootje over jouw verdronken land,
vis uit de baren een herinnering op:
een meisje wil je bewaren, haar blauwe
fiets, een boswachter
in een loden, een pluim op zijn hoed

hoed je voor overdrijven: steeds
worden grenzen verlegd, de monding
verschuift in een volgende eeuw –
wie behoudt het landschap van
zijn jonge jaren, huizen verkrummen
wanneer de sloper komt

zo kom je geslopen in woorden
die weifelen: hoe groot is jouw
nood aan een geboortegrond;
kan een mens zich bewegen die
stevig geworteld blijft dromen
van een dorp alsof het een moeder
was, een moeder die roept?

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society